

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 31 juli 2003 verstreken.

(¹) PB L 183, blz. 51.

Verzoek van het Bundesgerichtshof van 2 december 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Siemens AG en Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH (VIPA)

(Zaak C-59/05)

(2005/C 82/39)

(Procestaal: Duits)

Het Bundesgerichtshof heeft bij beschikking van 2 december 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 10 februari 2005, in het geding tussen Siemens AG en Gesellschaft für Visualisierung und Prozeßautomatisierung mbH (VIPA), het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Wordt uit de bekendheid van een „ander onderscheidend kenmerk” in de zin van artikel 3 bis, lid 1, sub g, van richtlijn 84/450/EEG oneerlijk voordeel gehaald wanneer de adverteerder het in vakkringen bekende onderscheidende kenmerk [in casu „Bestellnummernsystem” (bestelnummerstelsel)] van de concurrent in wezen identiek overneemt en in de reclame naar deze identieke overname verwijst?
2. Is het voordeel van de identieke overname voor de adverteerder en de consument van doorslaggevende betekenis bij de beoordeling of oneerlijk voordeel wordt gehaald uit de bekendheid in de zin van artikel 3 bis, lid 1, sub g, van richtlijn 84/450/EEG?

Beroep, op 10 februari 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek

(Zaak C-61/05)

(2005/C 82/40)

(Procestaal: Portugees)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 10 februari 2005 beroep ingesteld tegen de Portugese Republiek door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door P. Andrade en W. Wils als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- vast te stellen dat de Portugese Republiek, door in de Portugese wetgeving een verhuurrecht toe te kennen aan producenten van videofilms, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens richtlijn 92/100/EEG (¹) van de Raad van 19 november 1992, met name artikel 2, lid 1, daarvan;
- vast te stellen dat de Portugese Republiek, door in haar wetgeving verwarring te scheppen met betrekking tot de personen die de aan de kunstenaars wegens overdracht van hun verhuurrecht te betalen vergoeding verschuldigd zijn, de krachtens richtlijn 92/100/EEG, met name artikel 4 juncto artikel 2, leden 5 en 7, daarvan, op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Portugese Republiek te verwijzen in de kosten van het onderhavige geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie schendt de Portugese Staat richtlijn 92/100 omdat zij het bepaalde in artikel 2, lid 1, daarvan onjuist heeft omgezet, door het uitsluitende verhuurrecht niet aan de producent van de eerste vastlegging van een film toe te kennen.

Voorts scheidt het gebruik van de term „producent” in de Portugese wetgeving verwarring met betrekking tot de persoon die de kunstenaars de vergoeding waarop zij recht hebben, moet betalen, hetgeen een onjuiste omzetting van de richtlijn, met name artikel 2, leden 5 en 7, juncto artikel 4 daarvan, vormt.

(¹) PB L 343, blz. 61.